GÖZYAŞLARI DA ÇİÇEK AÇAR

ABDÜLKADİR BULUT şiir

yazko

GÖZYAŞLARI DA ÇİÇEK AÇAR | ABDÜLKADİR BULUT | yazko 135

GÖZ YAŞLARI DA ÇİÇEK AÇAR

ABDÜLKADİR BULUT

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

ALNIN SARP BİR KAYALIK

Bugün birimiz düştü diye
Şaşkınlığa kapılma birden
Ne omuzlarını sarkık tut
Ne de gittikçe sıkılan
Yumruklarını dağıt

Bir çocuğun ateşini yoklar gibi
Bileğinden tutarak yürüme
Çünkü senin hayatın kurban
Bir dostun yarasına basılan
Mendiller kadar yalın
Ve yaman

Alnın sarp bir kayalık
Toroslara bakmasan da olur
Zaten senin doğduğun yerlerde
Dağlar denize doğru
Kayalar halinde iner

Artık dut ağaçlarının diplerinde
Arkasına tükenmez kalemlerle
Güzel günler bizim olacak
Diye yazdığın fotoğraflar
Daha arkadaşlarına varmadan
Kulaklarına hiç ummadık birisi
Bir şeyler fısıldayabilir
Heyecanlanma birden

(1976)

BİR AKDENİZ ÇOCUĞU OLARAK

Bir Akdeniz çocuğu olarak
Tutuklandın otuzuna basmadan
Ve ellerin arkadan kelepçeli
Farkında olmadan eğildi başın
Bir nar dalının altından
Geçer gibi

Kaygılandın, ama alnın
Dağılmadı her şeye rağmen
Geride kalsa bile karın
Ve dağlara sakladığın kitapların
Kollarına girip akşam üstleri
Yol boyu yürüdüğün dostların
Dağılmadı her şeye rağmen

Koparıldın köyünden ve suyundan
Ve onların ilkyazlarda yarattığı
Can eriklerinden kara dutlardan
Götürüldün arkadaşlarınla birlikte
Silifke üstünden Mersin'e doğru
Sular serinlik taşıyordu

Getirildin sabahın içinden
Gençliğini kuran Mersin şehrine
Yanında kokularına alıştığın
Kollarını boyunlarına doladığın
Arkadaşların

Tutuklandın otuzuna yaklaşırken
Ne esmerliğin tadını çıkarabildin
Ne de karının göğüs cebine
Gururla bıraktığın paralardan
Sıcak bir ekmek alabildin
Kendi ellerinle

(1976)

BİR ÇİÇEĞİN İÇİNE DOĞRU

1

Şu günlerde güpe gündüz
Genç bir sözcükle beraber
Öpmek istiyorsun hayatı
Alnının ortasından

En güzeli yürüyorsun
Alibeyköy'ün az ilerisinden
Bir çiçeğin içine doğru
Gül oluyor göğsün
Kokluyorsun

2

Senin bu haklılığına
Bir yara yeri gibi yüzünde
Taşıdığın Halep çıbanının
İzi bile farkında

En güzeli yürüyorsun
Yanında umudun ve inancın
Güzel günlere bakarak
Çürük bir kavun gibi
Taşımamak için alnını

(1976)

BİZİMKİLERİN SON SÖZLERİNİ

İki elin kanda da olsa
Bizimkilerin son sözlerini
Kulaklarında bir küpe gibi
Boyna taşı

İmrenilecek çok şey var
Ağaçların nasıl çiçek açtığı
Suların dağların altından
Nasıl parçalanarak çıktığı
Ama en güzeli gene de
Bir şeyler için ölenlerin
Kavgalarındaki güzellik

Ne demişti orta boylu olanı
Mayıs başında, ilkyaz tozlaşmadan
Doha patlamadan şafak
Şimdi aklına gelmese bile
Biliyorum ki en ince ayrıntıları
Dilinin ucunda

İki elin kanda da olsa
Bizimkilerin son sözlerini
Onuruna yakışır bir biçimde
Bir de dağbaşlarını unutmadan
Halkıma söyle

(1971)

GÜNLER VE ŞİİRLER

İşte günler de art arda
Şiirlerini kışkırtır oldu üstüme
Artık altında gelecek titreyen
Öfkeler sunmalıyım hayatıma

Çünkü usulca boynuma dolanan
Her insan kolunun ağırlığı
Sınırlarım oldu birden bire
Sevmesem de bu yaşta ayrılığı

Artık günler de art arda
Bütün yollarımı keser oldu
Yoksa nasıl yapabilirdim iki yılda
Ellerim cebimde bu duruşu

GEÇ DE OLSA VE GÜNLER SONRA

Sana yakıştığı kadar
Umarım başkasına da yakışır
Fabrika önlerinde akşamüstü
Omuzunda dokumadan ceketin
Vuruşa hazır duran yumruğun
Ve halaylarda baş çeker gibi
Boyna kabaran soluğun

Anlaşılınca güzel oluyor her şey
Bir de bütün çocuklar gülerken
Ama, senin avuçladığın suları
Bir yorgun içince güzelleşir
Ya da bir köylü yaklaşınca
Sessizlik taşıyan adımlarıyla

Anlatsan köydeki ekinlerin
İlkyazda doğan çocukların
Sana benzeyerek büyüdüğünü
Saat üçbuçuk vardiyasındakilere
En açık bir dille anlatsan
Sanırım sana hak verirler
Geç de olsa ve günler sonra

(1976)

BENDE SAKLI KALAN ADIN

Bende saklı kalan adın
Şimdi fasulyelere sırık diken
Köylü kadınların ağzında
Sakız olup çiğneneceği yerde
Katılıyor onların güpe gündüz
Mırıltılarla başlayan ağıtlarına

Bende saklı kalan adın
Çoktan sokulmuş olmalı
Okul çocuklarının köy yollarında
Taşların soğumuş yüzlerine
Tebeşirle yazdıkları yazıların
Aralarına

Bende saklı kalan adın
Tozlaşsa da bir nergis çiçeği gibi
Gadan alayım genede
Bir işçinin elindeki sefer tasıyla
Ve alnından sarkan susuşla
Yan yana duracak güzellikte

SELÂM GÖNDERMİŞSİN

Selâm göndermişsin
Pazardan dönen köylülerle
Aldım bir ikindi üstü
Kollama suyunun başında
Elimde kürek boynumda yağlık
Diline sağlık

Şimdi evlerin avlularında
Kovasına tulumbadan su çeken
Boynu muskalı kadınlara
Çulhaki çeketi kolunda atılı
Ve elindeki adresten başka
Hiçbir şey sormayan delikanlı
Acaba ne taşır göğsünün altında
Dünyaya dair

Gördü mü ola şehirden çıkarken
Naylon leğenlerde yıkanarak
Duvar diplerinde çömelen
Ve küçücük başlarındaki saçları
Bir mısır püskülünü andıran
Çakır gözlü çocukları

GADAN ALAYIM

Yokluğunda söylenen sözler
Toprak avlularında evlerin
Dövülerek yellenen turp tohumları gibi
Nasıl çıkılandıysa güneşletildikten sonra
Pazenden eskiler içine torlağım
Senin için söylenen sözler de
Öyle çıkılanıp kondu geleceğimize

Sürünerek aşarken kayalıklardan
Kalktı yaralarının kabukları
Aktı kanın bir yaban gülünün yanına
Birdenbire bir tuhaflık sardı seni
Oysa senin muradın dağlı siyahım
Ne gülün yanında bir damla kan
Ne de kanın yanında bir gül görmekti
Senin muradın dağlı siyahım
Kokularını özlediğin bir dünyaya
Yaklaşmaktı bir şafak vakti

Yanaşmaktı günler sonra da olsa
Yorgan çarşafıyla perdeli odalarında
Teneke sobalarda çoraplarını kurutan
Ve üstünde çay demleyen arkadaşlarına
Dinlemekti kısarak soluğunu
Kunduracı çırakları saçlarını tararken
Sırları dökülmüş aynalar karşısında
Söyledikleri gurbet havalarını

ÇOCUKLARIN PUSAN ALKIŞLARI

Tam sırasıdır adaşım
Bazı pürüzler olsa bile
Yürümek Toroslara doğru
Cebimizde hiç kar görmemiş
Kibrit hafifliğinde ellerimiz
Ve aklımızda gittikçe yerini
Umuda bırakan endişeler

Bazen de yeni kıvırcık olmuş
Ve içinde terlerimizi saklayan
Sakallı yüzlerimizle bakmak
Dağlı olan her şeye
Ve bazen de banarak içmek
Kendini dışarı atan suları
Oğlunun alnından öper gibi
Köylü bir ananın

En güzeli de şu yakınlarda
Gözlerimizi bile açmadan
Birdenbire karşılaşacağımız hayat
Tuhaf bir şey olacak
Ve o zaman biliyorum ki
Çocukların pusan alkışları
Bir su kaynağı gibi patlayacak
Göğüslerinin önünde

BİR SU BOYNU GİBİ

İşlenmiş bir gülüşü olansın
Nasıl takar böyle birisi
Arkadaş yadigârı tesbihinin
İmamesi yerine vay canım!
Bir mavzer mermisi

Sesleri uçurumlarda kalan sular bile
Sessizliklerini ulaştırırken denizlere
Sen ne ulaştıracaksın yiğidim
Hayata dair, insanlara dair
Yaklaşan günlere

Bir su boynu gibi yenilenirken
Her yanımda çocukların bakışları
Kuşların uçuşları, uçma vakitleri
Ve göçebelerin yurt yerlerinde
Sence hepsi de hayal olan
Arkadaş adları

Ayrılıp gitseler de bir gün
Her gelecek bir güzellik içinde yetişir
Tohum çiçek içinde, söz sevda içinde
Yıkılmayan her inanç da
Öfke içinde yetişir

İşlenmiş bir gülüşü olansın
Ellerin arkada bağrın açık
Çekilir mi hiç arkadaş tesbihi
Yolların bir uçtan bir uca
Güllük gülistanlık olsa dahi

ÇALILARA SERİLİ MENDİLLER

Ağlaya ağlaya boğazı kavuşan
Bir çocuğun sesi sanki günler
Gün geçtikçe esmer yüzüme
Alışamadığım morluklar bırakan

Şimdi bir fısıltı olan sözler
Üstünden yürünmeyi yürünmeyi
Otların bastığı bir yoldur
Yaklaştırabilir mi acaba hayatıma
Acılar içindeki bir gülmeyi

Bir ufka dalan kuşların
Arkalarında bıraktıkları sesler
Belli ki anam için bir işaret
Çalılara serdiği mendilleri
Alsa bari
Elindeki naylon sepet

ÇOCUKLUK GÜNLERİM

Şimdi belki kargıdan atım
Elimin altında değil ama
Arpa bazlamasının içine
Katık ettiğim mısır ekmeği
Kapanmamış bir bıçak kesiği gibi
Sarılıdır hayatımda

Daha bir anlıyorum artık
Kucak kucağa yatan köy yollarını
Yani ayaklarımın tozlu yurdunu
Ve çabucak eskimesin diye
Bağından çatarak omuzuma attığım
Gislaved lastiklerini

Açlıklara, acılara rağmen
İki elinle sıksan hayatımı
Öfkeler çıkar, şiirler çıkar
Okur, adını dahi bilmediğim birisi
Abasının duldasında sabahlara kadar

AY DAMLAR DAĞLARA

Ay damlar dağlara pusarım
Bir karınca evciği gibi içli
Ve babasının kollarına uzanmış
Bir çocuğun elleri gibi terli

Erkenden yavrusunu uçuran kuşlar
Vurur bilirim kendini taştan taşa
Bunları anlatsam mı bilmem
Sözlerine inandığım arkadaşa

SENİ BÜYÜLERKEN

Seni karşılarken
Irmak kenarlarında akşam üstleri
Söğüt yapraklarını titreten
Rüzgarlara dalarım nedense
Elimde olmadan

Seni anlatırken
Üstünde Camel yazılı tenekelerde
Su kaynatıp önlük yıkayan
Bir kadının kızı olduğunu
Söylemeden işin içinden çıkamam

Seni büyülerken
Ansızın bir sabah çıkar gelir
Yurdumun duldası olan dağlarına
Sonra beyaza çalan bir kelebek
Boşaltır kanatlarındaki yumuşaklığı
Portakal çiçeklerine

BENDE KALANLAR

1

Bir kalıp sabuna 45'lerde
Anaç bir tavuk veren
Anumur'un bayır köylüleri
Artık anlatmak sırası sizde
Beni elden duyalı beri
Selâmı sabahı kesseniz de

Ne acı, bir saban okuna
Tam doksan üç gün yatardınız
Nazifoğlu'nun konağının altında
Ve çorak pazarına giderken
Küçük su dökme bahanesiyle
Saklardınız tütün tabakalarınızı
Yol boyundaki çalılıklara

2

Hey Akpınar pazarı
Eşrafın otlu koyağı
Elma erik sepetleri tekmelenen
Ve kelimeleri uzatarak konuşan
Aşağı ve yukarı İğnebol'lu
Güzelim Ermenek köylüleri
Sizlere de bir iki sözüm var
Yolumuzu kapatsa da kışın
Torosları örten kar

Selâm
Ey elma dalındaki kuş
Adını dilimden hiç düşürmediğim
Zeyve'nin üstündeki yokuş
Ve sarı eriğiyle meşhur
İğnebol'lu Garip Çavuş

ALNININ KUŞANDIĞI KIRIŞIKLAR

1

Alnının kuşandığı kırışıkları
Sen bile farkında olmadan
Dokudu terli bir gömlek içinde
Sesi kısılmış bir hayat
Gövdenin ısıttığı acılardan

Henüz otuzuna bile basmamışken
Yerleşti delikanlı tazeliğine
Gözleri sürmeli bir susuş
Hele akrep gibi bir ihanet de
Olunca şu son yıllarda
Dostlarının hayatından cığış cığış
Sağdığın gülüş

O yüzden düşük omuzlusun
Koynun yurt olmuş ellerine
Oysa senin de gönlünden geçer
İlkyazda yurdumun dağlarında
Rüzgârda ağaçlar gibi sallanmayı
Dallarda çiçekler gibi açmayı
Ve dalgalarını, kendi kıyılarına aldıran
Mavi bir denize
Sevgilinle bakmayı

2

Alnında terin açtığı yataklara
Yerleşen incecik tozları
Dağılmadan yüzünün uçurumlarına
Ortasına papatya çiçekleri işlenmiş
İpek bir mendille almak isterim
Öyle hiç erinmeden

Asfaltlarla kesişen toprak yollarda
Yürümek isterim seninle yan yana
Anımsayarak arkadaş sözlerini
Ve dokunarak onların bakışlarında
Ellerini kıpırdatarak uyanan çocukların
Dünyaya verdiği yumuşaklığa

Birlikte bakmak isterim
İpek mendillerle tozlarını aldığım
Arkadaşlarla yıldızlı bir geceye
Bütün bir gökyüzünü çekerek
Yüzümüze

ÇOCUKLARIN GÜZELLİKLERİ KADAR

Boğazına kadar kuş sesleriyle dolu
Bir ufuğa dokunuyorum kaç gündür
Yanımda en güzel duruşlarını
Duvarlara yaslanarak büyüten gençlerin
Bakışlarından çıkarılmış haber sözleri

Ne göğüs kıllarıma karışan ürpertiye
Ne de kendiliğinden açılmış mintanımın
Düğmeleriyle ilikleri arasındaki uzaklığa
Yetecek kadar serinlik verebiliyor
Üstüne üstüne yürüdüğüm doğa

Acıların kadar gülüşlerine de alıştım
Ey dallarını kaldırarak geçtiğim hayat
Gençliğimi bir su gibi akıtsan da
Kızların çeyiz sandıkları kadar derin
Çocukların gülüşleri kadar sık
Bir çekicilik var sende

Bir arkadaş dokunuşu kadar yumuşak işte
Boğazına kadar kuş sesleriyle dolu ufuk
Anımsatabiliyor bana ikindi üstlerini
Akşamlara benzetemeseler de kuşlar
Üstünde öttükleri dalların titreyişlerini

GECE ESKİ BİR KUŞ YUVASIDIR

Vakt erişti ağzımın alabileceği
Ne kadar arkadaş sözü varsa
Alıp gitmeliyim hemen buradan
Çünkü gece, eski bir kuş yuvası gibi
Duruyor ağaçların dalları arasında

Bir kuşun sesinin ardına düşsem
Şaşar kalır mıyım, kayıp mı olurum
Yoksa yarı yoldan geri mi dönerim
Seslerim de bir yolu olur mu ki?

Mendilimi yüzüme örterek uyuyorum
Her yol ayırımında günlerden beri
Kollarım birer ırmak olup akıyor
Uğuldayarak omuzlarımdan içeri

Kaç gündür onu düşünüyorum
Ağlamış bir çocuğun yüzünün ardında
Dingin, derin bir deniz olabilir mi
Geceleri kıyılarına çakıl
Gündüzleri kum çıkaran

KAYANIN ŞİİR TUTANI

Bir yara kabuğu gibi kalkmış
Bura insanının üstündeki sır
Artık kayalarda yosun yerine
Ya kar bağlamış
Ya da şiir

(Anamur, 8.2.1982)

ARKADAŞIN BUĞDAY TENLİSİ

Daima arka çıkmıştır bana
Avucuma aldığım her toprağın
Yere bırakırken çıkardığı ses
Ve buna şaşıp kalmıştır
Sevdasız olan herkes

Avucuma aldığım her toprağın
Kayışındaki incecik güzellikten
Mutlaka bir şeyler kalmıştır
Gençliğimize ve geleceğimize dair
Çünkü yurdunu en çok
Benim gibi arkadaşın buğday tenlisi
Olanlar sevmiştir

(Anamur, 10.2.1982)

MUŞURUP SUYU

Bir çocuk ağlamasını andırırdı
Anamur'da Muşurup suyu
Balık yıkardı her sabah
En küçük oluğunda
Aşçı Abdullah

Bir yenidünya ağacı vardı
Üst yanında tek başına
Ve çok erken açardı çiçeğini
Uyurlardı dibinde dağ köylüleri
Koyarak başlarının altına
Gislaved lâstiklerini

Her gün olmasa bile
Gün aşırı yıkardı muavin
Nalbantların küçücük kamyonunu
Sıvayarak diz kapaklarına kadar
Kara bezden pantalonunu

Gizlice asılırdık yollarda
Nalbantların kamyonunun arkasına
Ne de olsa çocukluk bu
Hiç aldırış etmezdik
Şoförün bağırmasına

(Anamur, 9.2.1982)

ÜSTÜNDEN TAŞ KAYDIRDIĞIM SULAR

Üstünden çocukluk günlerimde
Taş kaydırdığım sularda şimdi
Ne oturarak kıyılarındaki taşlara
İçine ayaklarını uzatıyor çocuklar
Ne de evcik yapıyorlar çamurdan
Bıkıncaya kadar

(Mersin, 11.2.1982)

ŞAİRİN HASI

Nasıl tanırsa bir bebek
Kokusundan anasını, babasını
Şairin hası da yiğidim
İşte öyle tanır yurdunu

Ne saklıdır acaba
Bebeklerin yumuk ellerinde
Ve çatık kaşlı bir şairin
Elden ele dolaşan şiirlerinde

(Mersin, 12.2.1982)

RAHLE

Susarak giriyorum işte
Senin sözlerinin arasına
Demek sargı bezi yaptın
Mintanının bir kolunu
Arkadaşının yarasına

Sırtına alırken usulca
Buruştu mu dağlı yüzü
Sarı bir yar gülü gibi
Boynunu eğerken omuzuna
Ne oldu son sözü

Kırdığın dalların üstüne
Uzattın mı kendi ellerinle
İnce ve uzun gövdesini
Açıkta kalmasın diye yüzünü
Örttün mü mendilinle

Devrilse de bir ıhlamur gibi
Civan ömrü kayaların içine
Öyle yumuşak açık ve duru
Gene de dağılmadı değil mi
Alnını süsleyen onuru

ŞAŞKIN BİR YÜZDÜR HAYAT

Bu kadar dar değildir
Benim uçurumları andıran göğsüm
Alışkın olmasa acılara, ayrılıklara
Bir sığınak olarak nasıl durur
Parmakları sarılı her çocuğun
Korku gidermesine

Anlamlıdır göğsüme batırdıkları
Kabuğunu bile daha patlatmamış
Yenice buharı savrulan sıcaklıktan
Adım gibi biliyorum ki bir gün
En beklenilmedik bir anda
Kuşlar havalanacak alnıma doğru
Yan yana kanat kanada

Tuhaftır her gün eve dönerken
En güzel şeyleri ben düşünürüm
O yüzden çok hoşlanırım nedense
Adlarını bile bilmesem de
Teneke saksılara karanfil diken
İnsanlara bakmaktan

En güzel şeyleri ben düşünürüm
Eve yaklaşırken akşama doğru
Hızlıca perdeleri aralayarak
Beni elleriyle karşılayan çocuklarımı
Alıp birlikte gökyüzüne bakmak
Oysa nicedir görülmüyor
Buralarda gökyüzü

Bir şaşkınlık dolanıyor boynuma
Saat kaç, dışarı kimin ola
Oyuncağını yere düşürmüş bir çocuk
İsterse o anda ağlayabilir mi
Ve görebilir mi karanlığın altında
Oyuncağına yaklaşan bir kedinin
Gözlerindeki parıltıyı

GÖZYAŞLARI DA ÇİÇEK AÇAR

Ellerimi dokunduğum her yerde
Çığlık çığlığa kıvranıyor hayat
Ve ölen arkadaşların giysilerini
Bir kere daha dürüp koyuyor analar
Çamaşır sandıklarına
Gözyaşları da çiçek açar

Bugün yurtyeri olsa da acılara
Kayaların en sarp yerlerindeki
Kırlangıç yuvalarını andıran alnın
Bir gün terli bir gelecek uçuracak
Sabahlardan akşamlara kadar
Gözyaşları da çiçek açar

Ansızın oyuna başlayan çocukların
Sesleri kadar canlı ve huylu
Sevinçleri kadar taze ve acemi
Bir duruş kuşatacak işte seni
Gözyaşları da çiçek açar

Başını dayandığın ağaç dalı
Bak hafifçe eğildi toprağa doğru
Uyuyan bir çocuğun soluk alışını
Dinler gibi kendini vererek
Yaklaş, yüzünü örse de acılar
Boynundan ter boşalan herkese
Gözyaşları da çiçek açar

Yaklaş, yüzünü örse de acılar
Ve nasıl yakalarsa toprağı kök
Suları renk, dalları kiraz
Sen de öyle yakala hayatı
Yürü kol kola canıma değsin
Gözyaşları da çiçek açar

SULANIRKEN VURULAN KUŞLAR

Gelmek isterdim günler sonra
Bir gülün kurumuş yerlerinden
Ellerinin çekildiği beyazlıklara
Yeni yollar akmasa
Ayaklarımın ucundan

Gelmek isterdim günler sonra
İnsan yüzünün dolduğu her şey
Dolaşsa da ayağıma ayrı ayrı
Bilsem ki görmiyeceğim yol boyu
Sulanırken vurulan kuşları

Gelmek isterdim günler sonra
Eğer dayanabileceğime dair
En küçük bir emare bile taşısam
Oğlunun fotoğrafına bakarak
Ağlayan bir ana karşısında

Gelmek isterdim günler sonra
Şu anda taşıdığım gelecek
Dolduracak kadar ferah olsa
Alnıma yerleşen kırışıkları

TERZİ ADİL

Hâlâ aklımda terzi Adil
Ayaklarım üşümesin diye
Sıkıştırarak koltuğunun altına
Getirdiğin yün battaniye

Çıkmıyor işte terzi Adil
Vurur hâlâ tadı damağıma
Sefer tasında getirdiğin
Yaprak sarma

(Mersin, 1971)

ÖLÜNCE GÜZELLİĞİ BOZULAN

Titreyerek ölüyor önümde bir kuş
Benzemeden hiçbir insan ölüsüne
Ve soğudukça uzaklaşıyor ayakları
Günleri karşılamış göğsüne

Dünyada ölünce güzelliği bozulan
İlkin kuşlar olmamalıydı gene de
Dururken topraktan alınan bir taş
Damarları şişmiş bir insanın elinde

Yakasından tükrükle lekesini aldığım
Bir ceketim var artık üstümde
Gri ile kahverengi arası bir şey
Bir de iki oğlumla, karım

ARKADAŞLARA DAİR

ARKADAŞ SESİ

Arkadaş sesine uyandığım günleri
Düşündükçe doluk doluk oluyorum
Ve artık ağzımın içinde dilim
Öyle kendi başına dinlenen
Islak bir sözcük olmamalı diyorum

Suları sesinden tanıyalı beri
İnsan yüzünde doğrulan her güzellik
Geleceğimize benziyor desem de
Gözlerinin renginden dahi huylandığım
İnsanlar var gezdiğim yerlerde

Elime aldığım ağaç kökleri
Daha gözlerimi açıp kapamadan
Karışıp gidiyor avuçlarımın içine
Demek ki diyorum kendi kendime
Asıl katlanmam gereken şeyler
Henüz yaklaşmadı ufkuma

Artık her yeni şiire başlayışta
Hatırlanır onların ayrılış günleri
Çıkar gelir diye bir gün
Yüzüne tavuskuşu işlenmiş sandıklara
Naftalinlenip konmuyor giysileri

(Mersin, 3.7.1982)

YENİDEN DÖNER İSEM MERSİN'E

Yeniden döner isem Mersin'e
Yine böyle bir temmuz günü
Uçurtmalar almalıyım yanıma mutlaka
Çocukların oyunlarındaki güzelliğe
Karıştırmak için gökyüzünü

Yeniden döner isem Mersin'e
Omuzlarına dokunarak kucakladığım
Arkadaşları bulmalıyım erkenden
Yüzleri, önü asmalı kahvelerde
Yeni bir güzelliğe dokunurken

Yeniden döner isem Mersin'e
Aşılarının sargılarını almalıyım
İncecik portakal fidanlarının
Hatırlatsa da arkadaşların düşürülüşlerini
Üstünden dökülen kurumuş çamurları

Yeniden döner isem Mersin'e
Gurbetçi kokularını düşünerek
Koklamalıyım yere dökülseler bile
Kokularını çürümeden atmayan
Ne kadar çiçek varsa

(Mersin, 8.7.1982)

ARKADAŞ ADRESLERİ

Arkadaş adreslerinde eskiden
İncecik ve güzel şeyler vardı
Gençliğimize ve geleceğimize dair
Sözgelimi, bir aybastı sokağı
Ve altında bir şehir

Oysa şimdi öyle değil
Düşünüyorum da günlerden beri
Nasıl düşürülmüş olabilir
Arkadaş adlarının yanına
'Kapalı' ve 'koğuş' sözcükleri

(Anamur, 29.7.1982)

ARKADAŞLARA DAİR KÜÇÜK BİR ŞİİR

Şiir
Sığdırmaktır bir çocuğun alnına
Ne varsa dünyada hayata dair

(Anamur, 15.7.1982)

ÇOCUKLARA DAİR DİZEMLER

I

Alnımı, alnına sererek baktım
Sarışın bir çocuğun yüzüne
Bulutları dağlara çekilmekte olan
Bir deniz vardı gözlerinin içinde

II

Ne doldurabilmiştir şimdiye kadar
Böyle ağzına kadar tıka basa
Çocukların elleri arasındaki boşluğu
Göğsümüzün gürlüğünden başka

III

Hiç kimse farkına varamamıştır
İçin için ağlayan her çocuğun
Dudaklarının dışa doğru usulca
Bir deniz dalgası gibi kıvrıldığının

IV

Sulara da sözüm geçmez oldu artık
Ölüm böylesine benzedikten sonra
Fidanlıktan sökülen fidanların
Köklerinden yere düşen topraklara

V

Kaç gündür gözlerimi bile kırpmadan
Yağmur altında bir şehire bakıyorum
Yüzümü dolduramayınca hayat, tutup
Bir çocuğun ellerinin içine saklanıyorum

VI

Yüzünü yağmurlara tut çocuğum
Sulara tut, sonra dallarının altına
Dünya dilini ısırarak iş yapan
Bir insanmış gibi geliyor bana

VII

Günler bir kedi gibi gerinerek bozuyor
Gecenin ve karanlığın en uzun büyüsünü
Ve bir türlü anlam veremiyorum buna
O yüzden ya şiirlerin içine kaçıyorum
Ya da bir çocuğun boynuna

VIII

Çocuklar oturuyor sesimin içine
Anlatıyorum bunu gördüğüm herkese
En küçük bir tepki bile alamıyorum
Şu insanoğullarından nedense

IX

Ne zaman bir kentin dışına çıksam
Yağmurlar da gelmiştir ardım sıra
Her kuş yeni bir yurt kurmuştur
Ağaç dallarına kendi seslerinden

DÜNYA BİR KESE KÂĞIDI DEĞİL

Günlere dokunarak geçse de kuşlar
Hâlâ çözülmedik sırları var hayatın
Hadi beyaz bir gülün üstüne eğil
Dünya, öyle sandıkları gibi
İçi boşaltılarak sokağa atılan
Bir kese kâğıdı değil

İÇİNDEKİLER

GÜNLER VE ŞİİRLER

Alnın Sarp Bir Kayalık / 5
Bir Akdeniz Çocuğu Olarak / 6
Bir Çiçeğin İçine Doğru / 8
Bizimkilerin Son Sözlerini / 10
Günler ve Şiirler / 11
Geç de Olsa ve Günler Sonra / 12
Bende Saklı Kalan Adın / 13
Selâm Göndermişsin / 14
Gadan Alayım / 15
Çocukların Pusan Alkışları / 16
Bir Su Boynu Gibi / 17
Çalılara Serili Mendiller / 19
Çocukluk Günlerim / 20
Ay Damlar Dağlara / 21
Seni Büyülerken / 22
Bende Kalanlar / 23
Alnının Kuşandığı Kırışıklar / 25
Çocukların Güzellikleri Kadar / 27
Gece Eski Bir Kuş Yuvasıdır / 28

GÜNEYDEN GELEN ŞİİRLER

Kayanın Şiir Tutanı / 29
Arkadaşın Buğday Tenlisi / 30
Muşurup Suyu / 31
Üstünden Taş Kaydırdığım Sular / 32
Şairin Hası / 33

RAHLE

Rahle / 35
Şaşkın Bir Yüzdür Hayat / 36
Gözyaşları da Çiçek Açar / 38
Sulanırken Vurulan Kuşlar / 40
Terzi Adil / 41
Ölünce Güzelliği Bozulan / 42

ARKADAŞLARA DAİR

Arkadaş Sesi / 43
Yeniden Döner İsem Mersin'e / 44
Arkadaş Adresleri / 45
Arkadaşlara Dair Küçük Bir Şiir / 46

DİZEMLER

Çocuklara Dair Dizemler / 49
Dünya Bir Kese Kâğıdı Değil / 58

GÖZYAŞLARI DA ÇİÇEK AÇAR

ABDÜLKADİR BULUT

şiir

Başını dayadığın ağaç dalı
Bak hafifçe eğildi toprağa doğru
Uyuyan bir çocuğun soluk alışını
Dinler gibi kendini vererek
Yaklaş yüzünü örse de acılar
Boynundan ter boşalan herkese
Gözyaşları da çiçek açar

ÖNEMLİ NOT:

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz.

80 Lira